

אוצר שבעיר

אין מוכרין פירות שביעית לא במדה, ולא במשקל ולא במנין...

(משנה, מסכת שביעית, פרק ח, משנה ג)

בראשונה* היו שלוחי בית דין יושבין על פתחי עיירות.

כל מי שמביא פירות בתוך ידו נוטלין אותן ממנו ונותנין לו מהן מזון שלש סעודות והשאר מכניסין אותו לאוצר שבעיר (אוצר בית דין).

הגיע זמן תאנים – שלוחי בית דין שוכרין פועלין ועודרים אותן, ועושים אותן דבילה ומכניסין אותן לאוצר שבעיר,

הגיע זמן ענבים – שלוחי בית דין שוכרין פועלין ובוצרין אותן ודורכין אותן בגת וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר,

הגיע זמן זיתים – שלוחי בית דין שוכרין פועלין ומוסקין אותן ועוטנין אותו בבית הבד וכונסין אותו בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר,

ומחלקין מהן ערבי שבתות כל אחד ואחד לפי ביתו.

(תוספתא, מסכת שביעית, פרק ח, א-ב)

*בראשונה – בתקופה שבה עוד הייתה לבית הדין סמכות תקיפה ושולטת.

ליל הסדר, קיבוץ משמר העמק, 1953

- תארו במילים שלכם מהו 'אוצר שבעיר'.
- כיצד התפתח 'אוצר בית הדין'?
- מה מייצר 'אוצר בית דין' במובן החברתי הרחב?
- איזה פתרון הוא נותן לחקלאי בשנת השמיטה? כיצד?
- אילו קולקטיבים עכשוויים אתם מכירים?

משמיטה למעשה

צרו 'אוצר בית דין' של הכיתה

בחרו דבר מה שיהיה קולקטיבי וישמש את כולם שווה בשווה.

צפו בקליפ. אילו סממנים של חיי שיתוף עולים בו:

- מה דעתכם על דרך חיים זו?
- האם היא יונקת מערכי השמיטה?
- באיזה אופן?
- צפו בכתבה על הקיבוץ העירוני:

- מה השינוי שעובר הקיבוץ? אילו ערכים נותרו בו ומה השתנה?
- האם לדעתכם גם כעת קיימת זיקה לשנת השמיטה?

דינה פיקו. פיקוויקי